

tidligere dækket hele Understudet for Universitetet med Kommunitetets Midler, men der atter gaaet tilbage overfra, idet man lader Universitetet selv dække sit Understud, og nu ser det som staar nærmest for, at man atter gaaer tilbage fra dette Skibts og Latters dækket, det ved Kommunitetets Midler. Man maa ikke sige, at det er nogen sa stor Ulykke. Hovedsagen er, at Pengene blive bevarede paa Sted, og om de bleve opførte paa den ene eller anden af disse to andre Konti, synes mig, naar man blot gaar ud fra, at ikke Noget som helst er fastsaet undtagen for et enkelt Aar, virkelig at være af mindre Vigtighed. — Et andet stort Spørgsmaal, hvoraf allerede et Par allerede Medlemmer have taget Anledning til temmelig stærke Udtryk, er det saa ofte tilbagevendende Spørgsmaal om Dansefløjt, men det forekommer mig, at hvorledes man end stiller sig til Sagen, kan man heller ikke i det se noget synderlig Betænkeligt. Det er dog indrømmet, at dette Skib maa bygges meget langsomt, det er til Syvende og Sidst ikke saa vigtig at faae de 400,000 Rd. iaar, det er endogsaa tvivlsomt om de kunne bruges. Skibet skal altsaa bygges i et Afsnit af Aar. Om det nu bliver paabegyndt iaar eller ei, kan dog heller ikke siges, som Marineministeren med megen Høje udtalte, at være noget Livsspørgsmaal for Marinen, men jeg vil i Overrigt ikke negte — jeg vil gaa freidigt til Beskjæftelse — at jeg finder, at hvad der blev udtalt i Folkethinget, er rigtig. Jeg skal strax sige, at jeg tror ikke et Ord paa, at politiske Hensyn skulde have været afgjørende ved et Spørgsmaal af den Natur. Alt ville fra kjende en Del af Lovgivningsmagten Jølesen af hvad Pligten fordrer ved Spørgsmaal af den Natur, og i at udtale, at det, der tages Hensyn til, er om en Minister er mere eller mindre behagelig, eller et Ministerium er mere eller mindre behageligt, det er Noget, som vel kan siges, men hvor paa jeg ikke gaar ind. Jeg er overbevist om, at det er u vigtigt. Der har været Realitetsgrunde, som have været de afgjørende, og disse Realitetsgrunde ere meget rigtige, og som jeg synes, sundt udtalte. Der er sagt, lad os, forinden vi komme til den endelige Beslutning om Bygningen af et saa stort Skib, der dog synes paa en besynderlig Maade at afsige fra, hvad Mange have fundet at være det Naturlige, faae en alvorlig Overveelse af vor Forsvarsplan i sin Helhed, lad os se, hvilke andre nødvendige Foranstaltninger der maa knytte sig til Udstaffelsen af den store Skibe, lad os, saa godt som det overhovedet lader sig gjøre, for det Første faae at vide, om der er noget som helst Foranstaltning i at vilde have disse Skibe uden Befestninger paa andre Steder i Landet, om det ikke ligesom var en given Nødvendighed, at hvis vi vilde have dette Skib, maatte vi befæste et Punkt, liggende ved Store Belt eller i Nærheden af Store Belt. Lad os endvidere se, om det gaar an, at man etablerer Tilflugtssteder og Opbevaringssteder

for sin Sømagt, men lader dem ligge ubeskyttede og ubevogtede hem. Er det nødvendigt, at vor hele Hærordning maa blive noget anderledes, hvor der ganske vist gives den Søhavne, der have nogen Betydning og kunne tjene til Beskyttelse af de Verdier, hvis Bevarelse har en saa afgjørende Indflydelse paa Landets hele politiske Stilling. Gave vi ikke Exempel paa, hvad det vil sige at have saa stort Materiel opbevaret, uden at kunne bevare det paa rette Maade? Er der noget Sted, hvor man har tilstrækkelige Garnisoner til at passe paa det? Jeg siger ikke, at de stadig skulle være tilstede i den fulde Styrke, som vilde behøves til et effektivt Forsvar under et alvorligt Angreb, men saa store maatte de dog være, at ikke Skibene ved den simpleste Overrumpling skulde ligge blottede for Fjendens Odeleggelse. Dette Spørgsmaal maa man stille sig, og hvad angaar selve Sagen, det bagved liggende store Principspørgsmaal, om disse store Skibe passe for os eller ikke, om det ikke er en stor Illusion at tro, at der oprigaa noget Væsentligt for vort Søforsvar derved, da lad os faae det undersøgt, og lad os se det i Forbindelse med Forsvarsplanen i det Hele, og saa behandle det og tage Beslutning derom! Det synes mig dog urigtigt, først at bygge Skibet og saa 4 Aar derefter komme til den Erkjendelse, at vi ikke kunne bruge det. Vi have havt andre Skibe, som vi have sat flere Millioner paa, og med Hensyn til hvilke vi noget nær ere komne til den Erkjendelse, inden vi nogeninde have tænkt paa at bruge dem. Det tredje Punkt, der kunde vække Betænkelighed, er det, som angaar Pønnings-spørgsmaalet, men her maa jeg paa den anden Side sige, at det betragter jeg ikke som noget Væsentligt, thi det er da lykkeligt saa galt, at jeg ikke tror, at der paa nogen Maade kan være Tale om, at Landsthinget noget Diebt kan betænke sig paa at skyde dette ud af Finantsloven. Naar man gjør Noget, der i den Grad ser besynderligt, afvigende og abnormt ud, betragter jeg det i Grunden som temmelig uskyldigt, thi det maa jo være ventet og forudsat fra alle Sider, at det vilde blive rettet, og vi ere dog i det Mindste i Stand til at gjøre saa meget, at vi kunne rette den Art Usvigelser fra det Normale, uden at det skal give Anledning til store Vanfærligheder. Lad os saae Sagen frem i Form af et færdigt, simpelt, naturligt Lovforslag og saa behandle det og lade det gaa sin naturlige Vej. Jeg vil ogsaa tilføje, som et andet Medlem her allerede har bemærket, at det ikke blot er rent formel Hensende, men ogsaa med Hensyn til Indholdet, at jeg tror, der er Anledning til at gjøre Rettelser, thi jeg forstaaer ikke den Retfærdighed, som har aabne Dine for at se Trangen paa eet Sted, men som haardnakket lukker dem til, for ikke at se den maaske langt større Trang, som er tilstede ved Siden af. Jeg vilde gjerne unde Alle meget mere, end der her paa nogen Maade har været Tale om,